

بررسی میزان آلودگی با کلامیدیا آبورتوس در گاوهای سقط کرده شهرستان میاندوآب

نیمار جیبی ملکی^{*}، محمدمشایخی^۱، صائب مهدی آقایی^۲، مهدی مجیدپور^۳، اسماعیل امانی^۴
 ۱ و ۳ و ۴. دانشجوی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

۲. گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

drnimarajaby@gmail.com

مقدمه: باکتری کلامیدیا آبورتوس به عنوان یک انگل داخل سلولی اجباری زئونوز بین دام و انسان مطرح بوده و یکی از مهمترین علل ایجاد سقط جنین در صنعت دامداری و دامپروری در سراسر جهان است ولی در کشور ما تحقیقات اندکی راجع به آلودگی گاو ها با این عامل سقط جنین، انجام شده است. روش کار: در طی این مطالعه از ۷۵ رأس گاو با سابقه سقط جنین که توسط دامدار به کلینیک دانشگاه آزاد اسلامی تبریز واقع در شهرستان میاندوآب ارجاع داده شده بودند، خون گیری شد و نمونه سرمی آن ها جدا شد، که تمامی نمونه ها با استفاده از کیت الایزا مورد ارزیابی قرار گرفت و سپس میزان حضور پادتن کلامیدیا آبورتوس در سرم آنها اندازه گیری شد. رابطه میان وجود عامل با سن، جفت ماندگی بعد سقط و تعداد دفعات سقط با استفاده از نرم افزار SPSS مورد بررسی آماری قرار گرفت. بحث و نتیجه گیری: تعداد ۲۳ رأس (۳۰/۶۶ درصد) از گاوهای مورد بررسی در این مطالعه پادتن بر علیه کلامیدیا آبورتوس را داشتند. در بین دام های که سرم آن ها مثبت بود، تعداد ۱۲ رأس بیشتر از یک مرتبه سقط داشتند. در بین دام های سرم منفی نیز ۱۰ رأس بیش از یک مرتبه سقط داشتند. بررسی های آماری تفاوت معنی داری میان مثبت بودن آلودگی با کلامیدیا آبورتوس با سن دام، تعداد دفعات سقط و جفت ماندگی بعد سقط نشان نداد. با توجه به گستردگی سقط با عفونت کلامیدیایی و خسارت های اقتصادی حاصل از آن، باید توجه بیشتری معطوف به این عامل سقط در کنار سایر عوامل شود. کلمات کلیدی: کلامیدیا آبورتوس، گاو، سقط، میاندوآب

بررسی فراوانی آلودگی به باکتری لپتوسپیرو در بین اسب های شهرستان تال

اسماعیل امانی فیروز آباد^{*}، یونس انزایی^۱، مهدی مجیدپور^۲، امیرگنج خانلو^۳
 ۱ و ۳ و ۴. دانشجوی دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

۲. استادیار گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، ایران

Dvmamani1372@gmail.com

مقدمه: لپتوسپیروز یک بیماری مشترک بین انسان و حیوانات با انتشار جهانی است که منبع اصلی آن جوندگان و حیوانات وحشی می باشد که لپتوسپیرو را در ادرار خود دفع می کنند. این بیماری در همه ی حیوانات اهلی و انسان اتفاق افتاده و موجب تب، هموگلوبینوری، زردی، سقط جنین، ورم پستان، کاهش تولید شیر، اختلالات تولید مثلی و مرگ می گردد. روش کار: در طی این مطالعه در تابستان سال ۱۳۹۶ از ۱۸۰ رأس اسب در شهرستان تالش برای تعیین شیوع سرمی عفونت لپتوسپیرو نمونه خون از ورید و داج اخذ شد. سرمها در ابتدا با رقت ۱:۱۰۰ با استفاده از ۷ سرووار زنده لپتوسپیرو اینتروگانس شامل پومونا، کنیکولا، هارجو، بالوم، ایکترههمورائیه، اتومالیس و گریپوتایفوزا با آزمایش میکروآگلوتیناسیون (MAT) مورد بررسی قرار گرفتند. میزان شیوع سرمی عفونت لپتوسپیرویی در بین اسب ها ۳۸/۳۳٪ بود. ۳۵٪ از اسب های نر و ۴۵٪ از اسب های ماده از لحاظ سرولوژیکی مثبت بودند و اختلاف معنی داری بین آلودگی سرولوژیکی اسبهای نر و ماده وجود داشت؛ و همچنین ارتباط معنی داری بین سن و وقوع عفونت لپتوسپیرویی مشاهده شد ($P > 0.05$). درحالی که ارتباط معنی داری بین نژاد اسبها با وقوع عفونت لپتوسپیرو وجود نداشت. بیشترین میزان آلودگی اسبها متعلق به سرووار گریپوتایفوزا ۵۰٪ بود و در رده های بعدی تیپ های ایکترههمورائیه ۲۰٪ و کنیکولا ۱۶/۶۷٪ و پومونا ۱۳/۳۳٪ بود. بحث و نتیجه گیری: نتایج این مطالعه مؤید این مطلب است که اکثریت عفونتهای لپتوسپیرویی نهفته و بدون علائم بالینی هستند و حضور آنتی بادی ها در غیاب وجود عفونت دلالت بر وجود ارگانسیم در این حیوانات دارد. کلمات کلیدی: لپتوسپیرو، اسب، شهرستان تالش.